

פרשת בראשית

וייצר ה' אלהים את האדם עפר מן האדמה (ב, ז)

אחז"ל בבראשית רבה ששאלו הקב"ה לאדם 'ואתה מה שמך', אמר לו 'אני נאה להקרא אדם שנבראתי מן האדמה'.

ושמעתי ממו"ר הגרש"ז אויערבאך זצ"ל שהקשה, דהלא שמו של דבר צריך להקבע על פי עיקר תכונותיו ולא על פי החומר שממנו נוצר, ובודאי לא ייקרא השולחן על שם העץ שממנו נעשה, ולא הקורנס על שם הברזל שנוצר ממנו. ויש להוסיף ולהקשות עוד, דאטו שאר בעלי החיים לא נבראו מן האדמה ומדוע דוקא האדם נקרא ע"ש האדמה.

ותירץ הגרש"ז א זצ"ל, דהאדם נקרא כן כדי שיזכור תמיד מאין בא ולא יתגאה.

ועוד יש ליישב, דבאמת לא שייך לקרוא אדם על שם תכונותיו, דהלא תכונותיו ומצבו של אדם תלויים בעבודתו ובבחירתו, ואין לך אדם הדומה לחבירו. וכל מה ששייך לקרוא שם כולל לכל מין האדם הוא רק על שם תחילת האדם שהוא כעיר פרא ונמשך לחומר ולגשמיות, ועליו לזכור תמיד כי הוטל עליו להתעלות לאיש המעלה מתוך הפראיות והגשמיות שבו.

ויש להוסיף שזהו ג"כ מהותה של אדמה, שהיא בעצמותה חומר גס ועב, אך יש בה את התכונות להוציא כל מיני מגדים שבעולם כפי אשר יעבדוה וכפי היגיעה אשר ישקיעו בה.

מקור: רבי גבריאל יוסף לוי שליט